

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209725
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118209725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, o zaplatenie 211,78 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 6Csp/20/2020-152 zo dňa 20. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1 písm. a), b), f), § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj zákon o spotrebiteľských úveroch), s poukazom aj na procesné ust. § 132 ods. 1, 2, § 150 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe žiadosti žalovanej o otvorenie bežného účtu s programom služieb môjÚČETactive1 a uzatvorenie rámcovej zmluvy zo dňa 15.6.2015 zmluvné strany - Sberbank Slovensko, a.s. a žalovaná, uzatvorili Rámcovú zmluvu č. 3290332700 o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive1 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania dňa 15.6.2015. Predmetnom zmluvy boli produkty a služby banky. V zmysle bodu 1.1 zmluvy sa banka zaviazala otvoriť odo dňa účinnosti Zmluvy pre žalovanú bežný účet s programom služieb môjÚČETactive1 a za odplatu poskytovať platobné a bankové služby v rozsahu podľa bodu 1.2 zmluvy. Obsah a podmienky programu služieb sú uvedené v Obchodných podmienkach programov služieb k bežným účtom a poskytovanie spotrebiteľských úverov formou prečerpania a prekročenia pre fyzické osoby. Tieto sú zverejnené na obchodných miestach banky a na jej internetovej stránke. V rámci programu služieb sa banka zaviazala v zmysle bodu 3.1 zmluvy vydať jednu debetnú platobnú kartu s platnosťou 3 roky. Z ustanovenia článku 4 bod 4.1 zmluvy vyplýva, že banka po splnení podmienok uvedených v zmluve a v obchodných podmienkach poskytne spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na bežnom účte až do výšky schváleného úverového rámca. Podľa bodu 4.2 zmluvy bol majiteľ účtu v prípade prekročenia povinný toto vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr však v lehote 30 kalendárnych dní a zaplatiť z neho úrok 17,90 % ročne zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov. Banka bola oprávnená úročiť sumu prekročenia aj úrokom z omeškania 5,05

% ročne. Podľa bodu 4.3 o prekročení banka informuje vo výpise. Podľa bodu 5.3 zmluvy bol majiteľ účtu povinný platiť za účet mesačný poplatok podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov; poplatok mal byť účtovaný na ľarchu bežného účtu a majiteľ účtu mal byť o ňom informovaný na základe výpisu z tohto účtu. Podľa bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.1.2015 (ďalej len „VOP“) mala banka právo stanoviť minimálny kreditný zostatok na bežnom účte a tento jednostranne zmeniť, čomu zodpovedala povinnosť majiteľa účtu takýto zostatok na účte udržiavať po celú dobu trvania zmluvného vzťahu; v opačnom prípade mala banka právo vypovedať zmluvu o bežnom účte s okamžitou účinnosťou. Podľa bodu 3.3 písm. a), b) VOP mohla banka poskytnúť majiteľovi účtu na bežnom účte povolené prečerpanie (povolený debet) aj prekročenie (nepovolený debet), pričom vzájomné práva a povinnosti strán sa spravovali ustanoveniami zmluvy o povolenom prečerpaní alebo prekročení. Podľa bodu 3.3. písm. o) VOP v prípade omeškania majiteľa účtu s platením splatnej a nezaplátenej dlžnej sumy banka vyzve majiteľa účtu na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy (upomienka). Ak napriek výzve majiteľ účtu dlžnú sumu nezaplatí, banka vykoná svoje práva na uspokojenie pohľadávky a jej príslušenstva a/alebo pristúpi k právnomu vymáhaniu pohľadávky s príslušenstvom. Banka má právo dlžnú sumu postúpiť do mandátnej správy alebo pohľadávku a/alebo príslušenstvo postúpiť tretej osobe. Podľa predložených výpisov z účtu žalovanej záporný (debetný) zostatok na účte vznikol prvý raz k 15.6.2015 vo výške -4,99 Eur, k 31.12.2015 bol vo výške -103,45 Eur a k 31.12.2017 vo výške -211,78 Eur, teda v sume zodpovedajúcej žalovanej istine. Z výpisu z účtu žalovanej je zrejmé, že debet na účte narastal len už kvôli úrokom a poplatkom za vedenie účtu, nakoľko tieto sú jedinými účtovanými položkami. V žalobe (tabuľka) žalobca označil kreditné položky na bežnom účte žalovanej spolu v sume 251,36 Eur a debetné položky spolu v sume 36,90 Eur. Popísal typ jednotlivých transakcií, ich počet a výšku, pričom rozdiel medzi sumou kreditných a debetných položiek zodpovedá žalovanej istine. Okresný súd vyzval žalobcu, aby predložil dôkaz preukazujúci doručenie upomienok žalovanej. Žalobca doručil súdu podací hárok č. EPH 119502007, v ktorom je uvedený adresát žalovaná a ako služba je uvedená doporučená zásielka označená ako COLL MS BU 13022018.pdf s podacím číslom RF165838286Sk zo dňa 14.2.2018, z toho dokladu však nevyplýva, či išlo o upomienku, v ktorej žalobca vyzval žalovanú na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobca v spore neuniesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu nároku, preto žalobu zamietol. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o bežnom účte, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.). Žalobca sa voči žalovanej domáha zaplatenia úrokov, poplatkov za vedenie účtu, poplatku za transakcie, poplatkov za výpisy, poplatku za platbu u obchodníka, poplatku za výber z ATM, poplatkov za upomienky a poplatkov za poistenie schopnosti splácania. Je zrejmé, že právny predchodca žalobcu účtoval na ľarchu účtu žalovanej medzi inými aj poplatky za bližšie nešpecifikované upomienky. Upomienka nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by mala povahu skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si (dodatočne) splnil svoju povinnosť s plnením ktorej je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s ich vyhotovením a zaslaním sú nepochybne nižšie, než uplatňovaný poplatok. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi (rozsudok Krajského súd Prešov, sp. zn. 21Co/131/2016). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spočítavanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/350/2012). S poukazom na vyššie uvedené okresný súd považuje debetné transakcie vykonané právnym predchodcom žalobcu a žalobcom na účte žalovanej, ktorými boli na ľarchu účtu účtované poplatky za upomienky za neoprávnené.

5. Na účte žalovanej bol k 31.12.2017 záporný zostatok vo výške žalovanej istiny. Žalobca však nešpecifikoval (hoci mu táto povinnosť vyplýva zo zákona), z čoho táto istina pozostáva; teda či

ide o čerpané prostriedky, úroky, poplatky, resp. iné položky a v akej výške, a akým spôsobom sa žalovaná dostala do debetu. Nie je totiž povinnosťou súdu hľadať vo výpisoch z účtu medzi jednotlivými položkami sumy, ktoré žalovaná čerpala (resp. prekročila) a ktoré vrátila, z ktorých súm a za aké obdobie si žalobca účtoval úrok a za aké úkony poplatky. Strana má povinnosť tvrdenia, ktorú nemôže prenášať na súd a požadovať, aby ten z predložených listín zisťoval a špecifikoval uplatnenú pohľadávku (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/117/2018). V prípade spotrebiteľskej zmluvy jednotlivé zmluvné dojednania účastníkov musia byť dojednané individuálne, nestačí odkaz napr. na Všeobecné obchodné podmienky veriteľa, príp. Sadzobník poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaná požiadala o uzatvorenie Rámcovej zmluvy a otvorenie bežného účtu žiadosťou zo dňa 15.6.2015. Následne bolo schválené povolené prečerpanie, pričom žalovaná nemala možnosť ovplyvniť obsah podmienok zmluvy, t. j. výšku úrokovej sadzby, výšku poplatkov a preto okresný súd dospel k záveru, že žalobcom účtované úroky a poplatky neboli individuálne dojednané v zmluve. Za individuálnu, so spotrebiteľom dojednanú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorá bola predmetom rokovaní zmluvných strán medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo spoločným konsenzom obidvoch zmluvných strán vyplývajúci z týchto rokovaní. V zmysle ustanovenia § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je oprávnená požadovať úhradu nákladov za vykonané platby, nie za vedenie účtu. Dodal, že ak by aj poplatky boli zaúčtované oprávnene, nejednalo by sa o inštitút prekročenia, tak ako ho má namysli zákon o spotrebiteľských úveroch. Pri zákonom inštitúte prekročenia veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania (§ 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch). V uvedenom prípade sa však o takúto situáciu nejedná, žalovanej neboli poskytnuté žiadne peňažné prostriedky nad rámec aktuálneho zostatku na účte, s ktorými by mohla reálne disponovať. Preto ani v prípade oprávnenosti všetkých debetných operácií a účtovaných poplatkov za upomienky by nebolo možné úročiť pohľadávku žalobcu zmluvným úrokom, ale len zákonným úrokom z omeškania. (Krajský súd v Žiline sp. zn. 11Co/210/2018). Pokiaľ sa vo výpisoch vyskytla položka, ktorá pravdepodobne mohla/mala predstavovať poistenie splácania úveru, táto mohla byť účtovaná iba na základe písomnej poisťovnej zmluvy (§ 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá ale nebola žalobcom predložená. Keďže výpisy z účtu žalovanej neobsahujú okrem úrokov a poplatkov za vedenie účtu žiadne iné položky, je zrejme, že dovtedy vzniknutý debet žalobca týmto spôsobom ďalej umelo navyšoval, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca tiež nepreukázal (a netvrdil) ani zánik predmetnej zmluvy, hoci si uplatnil prekročenie vyčíslené k 31.12.2017 spolu so zmluvným úrokom i úrokom z omeškania. Nie je tak splnený predpoklad právneho vymáhania pohľadávky (t.j. i jej uplatnenia na súde) v zmysle bodu 3.3. písm. o) VOP, v dôsledku čoho sa žaloba javí byť predčasne podaná.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a priznať mu náhradu trov aj odvolacieho konania, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že z ustanovení § 2 písm. f), § 18 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch je zrejme, že zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Odkázal na čl. 4 body 4.2 a 4.3 zmluvy. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, naopak § 18 ods. 1 postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca si informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil odovzdaním VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení Zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil; Zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na webstránke, a to nielen aktuálne, ale i historické; Zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na každom obchodnom mieste v aktuálnom znení; zasielaním Výpisov z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia a účtovaný úrok; uvedením údajov v Internetbankingu, do ktorého mala žalovaná prístup

počas celého obdobia vedenia účtu a v ktorom sú taktiež všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Klient preštudoval zmluvnú dokumentáciu a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/37/2018). S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/140/2018, sp. zn. 41Co/39/2018, sp. zn. 43Co/4/2018). Úroky boli dojednané individuálne a to priamo v zmluve. Sadzba úroku platná pre prekročenie bola 17,9 + 5,05 % p.a., pričom vyplýva z bodu 4.2 zmluvy v spojení s príslušnými ustanoveniami VOP. Referenčná úroková sadzba pre povolené prečerpanie bola dohodnutá v zmysle bodu 4.2. zmluvy vo výške 17,9 % ročne. Žalobca si uplatnil nárok na úrok vo výške 17,9 %, čo je v nižšej výške ako bolo dojednané v zmluve. Žalobca riadne špecifikoval uplatnený nárok a to už priamo v žalobe, keď uviedol, že žalovaná istina 211,78 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie bol uvedený v úvode každého jednotlivého výpisu. V žalobe uviedol prehľadný rozpis všetkých transakcií na účte žalovanej, počas celej doby trvania zmluvy. Kreditné položky 14.156,80 mínus debetné položky 14.368,58 = 211,78 Eur. Pokiaľ okresný súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Na doplnenie žaloby nevyzval (nevyzval na predloženie Sadzobníka poplatkov s účinnosťou od 21.3.2016 ani s inou účinnosťou), avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Odkázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Co/157/2018, sp. zn. 8Co/136/2018, sp. zn. 8Co/87/2019, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017, sp. zn. 1Co/174/2018, sp. zn. 1Co/43/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/25/2018, sp. zn. 11Co/211/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/57/2017, sp. zn. 11Co/189/2018, sp. zn. 10Co/6/2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/262/2017, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/74/2018. Nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené v bode 3.13 VOP účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Všeobecné obchodné podmienky (VOP) a Sadzobník poplatkov sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument ako aj zo znenia § 273 Obchodného zákonníka (OBZ) v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu; konkrétne poukazujeme na ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (poukaz na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/190/2018, sp. zn. 5Co/241/2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/197/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/133/2019). Poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, výzvy, náklady spojené so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a podobne. Súd prvej inštancie opomína aj ďalšie aspekty, ktoré sa vo všeobecnosti s vyrubovaním poplatkov za upomienky v bežných spoločenských vzťahoch spájajú (poukaz na rozsudok Krajského súdu v Plzni sp. zn. 25Co/60/2013). Poistenie úveru predstavovalo poplatok za poistenie spotrebného úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý na základe zmluvy o úvere (poskytnutie úveru vyplývalo aj z výpisov z účtu, keď z výpisu č. 1/2016 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.600,- Eur dňa 16.6.2015).

8. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu uviedla, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

9. K vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca a uviedol, že trvá na podanom odvolaní.

10. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná tak, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ

použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol (suma 211,78 Eur, úrok 17,9 % ročne zo sumy 211,78 Eur od 30.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 211,78 Eur od 30.11.2018 do zaplatenia).

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku žalobcu, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec ohľadne nároku i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v zamietajúcom výroku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

14. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe žiadosti žalovanej o otvorenie bežného účtu s programom služieb môjÚČETactive1 a uzatvorenia rámcovej zmluvy zo dňa 15.6.2015 zmluvné strany - Sberbank Slovensko, a.s. a žalovaná uzatvorili Rámcovú zmluvu č. 3290332700 o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive1 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania dňa 15.6.2015. V zmysle bodu 1.1 zmluvy sa banka zaviazala otvoriť odo dňa účinnosti zmluvy pre žalovanú bežný účet s programom služieb môjÚČETactive1 a za odplatu poskytovať platobné a bankové služby v rozsahu podľa bodu 1.2 zmluvy. Obsah a podmienky programu služieb sú uvedené v Obchodných podmienkach programov služieb k bežným účtom a poskytovanie spotrebiteľských úverov formou prečerpania a prekročenia pre fyzické osoby. Tieto sú zverejnené na obchodných miestach banky a na jej internetovej stránke. Podľa bodu 3.1 zmluvy sa banka zaviazala vydať jednu debetnú platobnú kartu s platnosťou 3 roky. Podľa článku 4 bod 4.1 zmluvy banka po splnení podmienok uvedených v zmluve a v obchodných podmienkach poskytne spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na bežnom účte až do výšky schváleného úverového rámca. Podľa bodu 4.2 zmluvy bol majiteľ účtu v prípade prekročenia povinný toto vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr však v lehote 30 kalendárnych dní a zaplatiť z neho úrok 17,90 % ročne zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov. Banka bola oprávnená úročiť sumu prekročenia aj úrokom z omeškania 5,05 % ročne. Podľa bodu 4.3 úverový rámec nesmie dlžník prečerpať, avšak v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov alebo v dôsledku nezaplatenia rozdielu pri znížení úrokového rámca môže dôjsť na bežnom účte k prekročeniu, o prekročení banka informuje vo výpise. Podľa bodu 5.3 zmluvy bol majiteľ účtu povinný platiť za účet mesačný poplatok podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov; poplatok mal byť účtovaný na ťarchu bežného účtu a majiteľ účtu mal byť o ňom informovaný na základe výpisu z tohto účtu. Podľa článku 8. bod 8.1 Ostatné práva a povinnosti medzi Vami a nami, ktoré nie sú výslovne upravené v tejto Rámcovej zmluve, sa riadia Obchodnými podmienkami 1 a Obchodnými podmienkami 2, našimi VOP a Sadzobníkom poplatkov v ich platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto Rámcovej zmluvy. Ustanoveniami tejto Rámcovej zmluvy majú prednosť pred ustanoveniami VOP a Obchodnými podmienkami. Svojim podpisom potvrdzujete, že k návrhu na uzavretie tejto Rámcovej zmluvy Vám Sberbank predložila vyššie uvedené dokumenty, pričom oboznámiť sa s nimi je Vašou povinnosťou. Podľa bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.1.2015 (ďalej len „VOP“) mala banka právo stanoviť minimálny kreditný zostatok na bežnom účte a tento jednostranne zmeniť, čomu zodpovedala povinnosť majiteľa účtu takýto zostatok na účte udržiavať po celú dobu trvania zmluvného vzťahu; v opačnom prípade mala banka právo vypovedať zmluvu o bežnom účte s okamžitou účinnosťou. Podľa bodu 3.3 písm. a), b) VOP mohla banka poskytnúť majiteľovi účtu na bežnom účte povolené prečerpanie (pôvodne

nazývané ako povolený debet na bežnom účte) a prekročenie na bežnom účte (pôvodne nazývaný ako nepovolený debet na bežnom účte alebo prekročenie kontokorentného úveru na bežnom účte), banka poskytuje klientovi, ktorý je majiteľom účtu, s akceptovateľnou výškou kreditných (plusových) obrátov na bežnom účte v hodnotenom období a pravidelným poukazovaním peňažných prostriedkov na bežnom účte na zmluvnom základe, práva a povinnosti banky a majiteľa účtu súvisiace s povoleným prečerpaním a prekročením sa spravujú ustanoveniami časti zmluvy o bežnom účte o povolenom prečerpaní a prekročení alebo podľa príslušnej časti zmluvy o úvere alebo zmluvy o financovaní, ktorú uzatvorila banka a klient v súlade s článkom 5 týchto VOP. Podľa bodu 3.3. písm. m) VOP majiteľa účtu je povinný prekročenie vyrovnať bez zbytočného odkladu najneskôr do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku, pokiaľ sa v OP alebo v príslušnej zmluve banka nedohodla s klientom inak; ak majiteľ účtu túto povinnosť nespĺní, banka má právo zaťažiť bežný účet úrokom z omeškania zo sumy nezaplateného prekročenia. Podľa bodu 3.3 písm. n) VOP majiteľ účtu je povinný banke z čerpaného úverového rámca/alebo z prekročenia platiť úroky za dohodnutých podmienok, podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11 tohto článku VOP. Podľa článku 3.3 písm. o) VOP v prípade omeškania majiteľa účtu s platením splatnej a nezaplatennej dlžnej sumy banka vyzve majiteľa účtu na dobrovoľnú úhradu dlžnej sumy (upomienka). Ak napriek výzve majiteľ účtu dlžnú sumu nezaplatí, banka vykoná svoje práva na uspokojenie pohľadávky a jej príslušenstva a/alebo pristúpi k právnemu vymáhaniu pohľadávky s príslušenstvom. Banka má právo dlžnú sumu postúpiť do mandátnej správy alebo pohľadávku a/alebo príslušenstvo postúpiť tretej osobe. Podľa článku 3.11. písm. a) VOP majiteľ účtu je povinný platiť banke z čerpaného úverového rámca povoleného prečerpania a z prekročenia úroky podľa tohto článku VOP vo výške a so splatnosťou dohodnutou v zmluve, písm. c) úroková sadzba prekročenia je variabilná, je určená variabilným ročným percentom z výšky prekročenia. Úroková sadzba prekročenia je odvodená od Referenčnej sadzby banky BASE RATE pre povolené prečerpanie a je určená súčtom tejto Referenčnej sadzby a prirážky. Podľa Sadzobníka poplatkov účinného od 4.5.2015 je výška poplatku za môjÚČETactive1 vo výške 4,99 Eur mesačne.

15. Podľa ustálenej súdnej praxe odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

16. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákon stranám ukladá povinnosť objasniť všetky potrebné skutočnosti a označiť k nim potrebné dôkazné prostriedky (ide o povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť postihuje obe strany sporu v konaní ovládanom prejednacou zásadou, t. j. v sporovom konaní, keďže nespĺnenie tejto povinnosti môže mať pre stranu nepriaznivý dôsledok v podobe nepriaznivého výsledku sporu. Okolnosť, že strana v sporovom konaní nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku procesu, sa označuje v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkazným bremenom je zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

17. V konaní sa žalobca domáhal zaplata sumy 211,78 Eur ako rozdielu medzi kreditným a debetným zostatkom (14.156,80 - 14.368,58) s poukazom na žalobu, s poukazom na povinnosť žalovanej v zmysle bodu 3.1 písm. e) VOP (účinné od 1.1.2015), dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Odvolací súd poukazuje na to, že v samotnej žalobe žalobca výslovne uviedol, že možnosť poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania žalovaná nevyužila. Žalobca predložil výpisy z účtu žalovanej od 16.6.2015 do 2.7.2018, v ktorých si účtoval okrem iného poplatky a úroky. Zároveň predložil špecifikáciu žalovanej sumy s poukazom na prehľad transakcií na účte žalovanej (čl. 2), z ktorého vyplýva, že sa jedná o rôzne poplatky (poplatky za transakcie, poplatky za vedenie účtu, upomienky, poplatky z výber, poplatky za platbu u obchodníka, úroky, poistenie). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že hoci žalovaná suma 211,78 Eur bola žalobcom vyčíslená ako rozdiel medzi súčtom

kreditných a súčtom debetných položiek (14.156,80 - 14.368,58), predložené výpisy žalovaného za obdobie 16.6.2015 - 2.7.2018 obsahujú zúčtované poplatky a úroky. Zostalo nezrejmé, z čoho v skutočnosti žalovaná suma 211,78 Eur pozostáva, keď spôsob výpočtu (14.156,80 - 14.368,58) nepostačuje. Hoci žalobca v žalobe uviedol, že uvedený nárok si uplatňuje titulom prekročenia na účte žalovanej, pričom výslovne uviedol, že žalovaná možnosť poskytnutia úverového rámca formou povoleného prečerpania nevyužila, poukázal na bod 3.1 písm. e) VOP, keď majiteľ účtu je povinný dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu. Netvrdil, kedy sa žalovaná dostala do prekročenia. Bolo povinnosťou žalobcu predniesť skutočnosti a predložiť dôkazy na ich preukázanie, od preukázania ktorých záviselo uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku s príslušenstvom. V konaní pred súdom prvej inštancie žalobca opakovane poukazoval na nepovolené prečerpanie na účte žalovanej, pričom nepovolený debet špecifikoval rozdielom medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktoré ničím nepodložené tvrdenie nie je dôkazom preukazujúcim opodstatnenosť nároku uplatneného žalobcom. V žalovanej sume sú zrejme zahrnuté rôzne poplatky a úroky, pričom ani v žalobe ani v ďalších vyjadreniach (k vyjadreniu žalovanej) neuviedol, ktoré sú to a ako k ich výpočtu dospel (úroky z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe). Žalobca teda nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy, keď jej jednotlivé položky nevyčíslil.

18. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom verejného prejednanie veci. Žaloba musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Žaloba musí obsahovať osobitné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 132 ods. CSP, teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplývať oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Po oboznámení sa s obsahom žaloby odvolací súd konštatuje, že táto náležitosť žaloby bola rozhodne splnená. Z obsahu žaloby vyplýva skutkový dej, teda sú v nej opísané skutkové okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby (uzavretie Rámcovej zmluvy č. 3290332700 zo dňa 15.6.2015 a na jej základe zriadenie a vedenie účtu žalovanej), porušenie povinnosti zo strany žalovanej, výška záväzku žalovanej, úročenie nepovoleného prečerpania účtu úrokom vo výške 17,90 % ročne, nezaplatenie pohľadávky žalovanej ku dňu podania žaloby). Niet pochybností, že rozhodujúcimi skutočnosťami v žalobe bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke dostatočne. Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že žaloba žalobcu bola formálne spôsobilá na vecné prejednanie veci a konanie pred súdom prvej inštancie nebolo postihnuté vadou zmätočnosti normovanej v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 CSP na odstránenie väd žaloby, keďže všetky náležitosti žaloby boli zrejme tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Nedostatočná špecifikácia žaloby má za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť, nie jej odmietnutie.

19. Odvolací súd má za to, že je zjavné, že žalobca nepredložil dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nárok na zaplatenie poistného á 4,60 Eur mesačne s príslušenstvom (čo správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odseku 43 odôvodnenia napadnutého rozsudku), ktoré bolo zahrnuté v žalovanej sumy a ktoré je zahrnuté aj vo výpise z účtu žalovanej od 4.1.2016 do 31.12.2016 (čl. 46-47) v počte 5 položiek (á 4,60 Eur x 5), keď opomenul predložiť poistnú zmluvu (poistenie splácania úveru), ktorá zakladá jeho nárok na požadované poistné, keď podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pre poistnú zmluvu predpísaná písomná forma, pričom túto požiadavku nespĺňa žalobcom predložený výpis z účtu za rok 2015 (čl. 45-46), z ktorého okrem iného vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 4.600,- Eur dňa 16.6.2015). Pričom z predmetnej zmluvy o bežnom účte nevyplývajú ani základné obsahové náležitosti poistnej zmluvy podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty). Taktiež žalobca nepredložil dôkazy o tom, že požadovanú sumu poistného uhradil poisťovateľovi. Vzhľadom na uvedené nemožno považovať nárok žalobcu na poistné (vrátanie príslušenstva) za riadne preukázaný, ktoré by súdu umožňoval takto uplatnený nárok žalobcovi priznať.

20. Odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, len konštatovať zhodne so súdom prvej inštancie, že žalobca si svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť nesplnil. Ak potom za takejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol pre neunesenie povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena, rozhodol správne po vecnej i právnej stránke. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, odôvodňujú zamietnutie žaloby po vecnom prejednaní veci.

21. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa, ods. 2 na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

22. Podľa § 710 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

23. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka, keďže Rámcová zmluva č. 3290332700 o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive1 a zmluva s spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania dňa 15.6.2015 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobu ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu je podľa obsahu zmluvou o zriadení a vedení bežného účtu a o vydaní a používaní platobnej karty. Uzavretie zmluvy o bežnom účte je možné podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka tak, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určité meno bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorý znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa výstavného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je ďalej povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovania alebo uskutočniť platby v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Pokiaľ to umožní dohoda s bankou, je možné účet používať ako debetný účet, t. j. v prípade vyčerpania peňažných prostriedkov má majiteľ účtu možnosť čerpať peňažné prostriedky banky tak, ako by si vzal úver bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že v danom prípade zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb je zmluvou spotrebiteľskou aj s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb aj odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to uzavrel správne aj súd prvej inštancie a nespochybnil ani žalobca, keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty, teda spotrebiteľa (ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti). Právny predchodca žalobcu ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania služby v zmysle uvedenej zmluvy žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

25. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahuje ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

26. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

27. Podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

28. Odvolací súd uvádza, že zákonná úprava pojem „nepovolené prečerpanie účtu“ nepoužíva. Z ostatne citovaných ustanovení vyplýva možnosť majiteľa účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov ako podstatný znak prekročenia.

29. Žalobca sám nárok v žalobe označuje ako tzv. prekročenie, ktorým podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Prekročenie je teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou v konkludentnej forme. Ešte lepšie tento pojem objasňujú rôzne jazykové verzie čl. 3 písm. e) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľských úveroch, ktoré „prekročenie“ definujú ako „mlčky prijaté“ prečerpanie. Podstatou prekročenia je práve to, že veriteľ „umožní“ dlžníkovi takéto čerpanie (disponovanie), teda že ak dlžník čerpá prostriedky nad rámec zostatku alebo povoleného prečerpania (napr. výberom prostriedkov alebo platbou), veriteľ takéto disponovanie s účtom akceptuje a peňažné prostriedky prevedie podľa takejto dispozície. Iniciatíva (prvý prejav vôle) tak vychádza od dlžníka a veriteľ toho jeho konanie len akceptuje (spravidla faktickým konaním). Od tejto definície prekročenia sa ale líši už definícia v ods. 1.1 všeobecných obchodných podmienok Sberbank Slovensko, a.s., na ktorú odkazuje žalobca a ktorá za prekročenie považuje automaticky „vykonané“ prečerpanie. Podľa odvolacieho súdu je ale podstatný rozdiel medzi automaticky prijatým a automaticky vykonaným prekročením, keďže posledné uvedené zjavne nevyžaduje, aby prvotná iniciatíva a prejav vôle vychádzal od spotrebiteľa (majiteľa účtu), ale od banky, a to podľa okolností aj bez akéhokoľvek prejavu zo strany spotrebiteľa. Ešte viac uvedený rozdiel zvyrazňuje ods. 4.3 rámcovej zmluvy, podľa ktorého majiteľ účtu nesmie prečerpať úverový rámec (!), ale k prekročeniu môže dôjsť v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie zmluvy teda priamo vylučuje právo majiteľa účtu (spotrebiteľa) disponovať účtom a robí vznik prekročenia závislý výlučne od úkonov banky. Tým je ale podľa odvolacieho súdu celkom zjavne vylúčené kvalifikovať tieto úkony ako prekročenie v zmysle § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Bod 4.3 rámcovej zmluvy a príslušné ustanovenia VOP, ktoré umožňujú zúčtovania poplatkov, úrokov a ďalších podobných nárokov banky na ťarchu účtu, aj keď na ňom nie je kreditný zostatok, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán zmluvy o bežnom účte v neprospech spotrebiteľa - majiteľa účtu. V dôsledku toho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka. Ich obsiahnutie vo formulárovej zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach už bez ďalšieho vylučuje, aby ich bolo možné považovať za individuálne dojednanú. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že uvedené ustanovenie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Žalobca tak nemôže z tohto ustanovenia uplatňovať žiadne práva, najmä nemôže uplatňovať právo na 17,9 % úrok z tohto právneho vzťahu, ktorý v rozpore s § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch označuje ako „prekročenie“, ktorý však žiadnym prekročením nie je.

31. Napokon odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že keďže výpisy z účtu žalovanej obsahujú aj položky - poplatky a úroky, je zrejmé, že vzniknutý debet právny predchodca žalobcu umelo navyšoval, a teda jeho konanie za celé toto obdobie nie je výkonom práva v súlade s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, a preto nemôže požívať právnu ochranu. Je nutné ešte poukázať na to, že právny predchodca žalobcu takto postupoval viac ako dva roky, pričom z obsahu spisu ani nevyplýva, že by účet žalovanej zatvoril, resp. akým spôsobom došlo k ukončeniu právneho vzťahu vzniknutého zmluvou o bežnom účte zo dňa 15.6.2015.

32. S poukazom na výpis za rok 2016 (čl. 46), tento obsahuje aj právnym predchodcom žalobcu účtované poplatky za upomienky 2 x á 10,- Eur, 1 x á 20,- Eur (záporný na zostatok na účte k 31.12.2016 v sume 98,46 Eur (103,45 Eur - 4,99 Eur), o ktorých okresný súd správne uzavrel, že boli účtované ako poplatky neoprávnené. Za neprijateľnú je potrebné považovať zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v

skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejmy vlastný ekonomický záujem žalobcu ako veriteľa. Na poplatok spojený s upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky, nemá žalobca zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru).“ (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 27.8.2019). Uvedené bankové poplatky nemôžu mať povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (príplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou, poplatky za upomienky a poplatky za výzvy) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalobcu spočívajúce v účtovaní uvedených poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce, preto sa s poplatkami za takéto plnenia spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Uvedené bankové poplatky nemožno chápať ani ako poplatok za službu (plnenie), ktorá je poskytovaná spotrebiteľovi. Zreteľná je snaha právneho predchodcu žalobcu o navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností je nevyhnutné ustáliť, že žalobca nemá právo požadovať úhradu poplatkov za upomienky (vrátenie príslušenstva), nakoľko uvedené poplatky neprinášajú žalovanej ako spotrebiteľovi žiadnu výhodu a slúžia iba záujmom veriteľa ako dodávateľa, pričom uvedené poplatky umožňujú jednostranne navyšovať pohľadávku žalobcu bez garancie maximálneho počtu uvedených poplatkov. Uvedené platí tým skôr, že žalobca ani nepreukázal vystavenie a odoslanie upozornení žalovanej (a to na ani na výzvu okresného súdu).

33. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (žalovaná istina spolu s príslušenstvom), rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd, po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 rozsudok v zamietnutej časti (I. výrok), vrátane výroku (II.) o náhrade trov konania (nenapadnutého výslovne osobitnou odvolacou argumentáciou), potvrdil.

34. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaná v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčísliła a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

37. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

38. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov

žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

39. S ohľadom na uvedené odvolací súd žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

40. Súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v záhlaví rozsudku je nesprávne uvedený dátum narodenia žalovanej, pričom túto zrejmu nesprávnosť je potrebné postupom podľa § 224 CSP odstrániť.

41. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).